

‘Laura, een *buiten*gewoon leven, de schaamte voorbij’ door Peter Blok

“Op mijn eerste gangbang had ik 73 mannen.”

Laura vertelt het alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Niet verwonderlijk, want voor Laura is het ook echt de gewoonste zaak van de wereld. Schaamte en preutsheid zijn stations die vele jaren geleden reeds zijn gepasseerd. Met recht kan worden gesteld dat Laura de schaamte voorbij is. VÉR voorbij.

Van zwarte kousen tot netkousen: zo kan het leven van Laura in één zin worden gekarakteriseerd. Opgegroeid in het beklemmende, conservatief-christelijke milieu van de Zuid-Hollandse eilanden, vaak beeldend omschreven als ‘de zwarte kousen kerk’, konden haar eerste stappen op de maatschappelijke ladder Gods goedkeuring nog alleszins wegdragen. Na een afgeronde studie aan de universiteit van Delft verdiende ze haar dagelijks brood als scheikundig ingenieur in het kenniscentrum van Eindhoven, tot een ingrijpende gebeurtenis in de privésfeer dat voor haar voorgoed onmogelijk maakte.

Via haar eerste echtgenoot, een Engelse slager, leerde ze de geneugten van het sportvissen ontdekken. De hengel werd vooral uitgewooid in het water van het Vlaamse etablissement De Goorhoeve, een naam die een voorbode bleek van de dingen die zouden komen...

Met haar inmiddels tweede echtgenoot, de Brabantse levensgenieter Maurice, besloot ze diezelfde Goorhoeve in 2002 over te nemen. meerdere zomers en winters voorzag ze de dappere hengelaars er van een natje en een droogje. Tot bleek dat met vissen eigenlijk bijna geen brood viel te verdienen.

Een ingeving van Maurice, kenner van het internationale nachtleven, bracht uitkomst. Een spontaan georganiseerde paaldansavond bleek aanzienlijk meer geld in het laatje te brengen dan de opbrengst van de tosti's en pintjes die de vissers na gedane zaken op de bar achterlieten. Laura en Maurice hadden, zogezegd, een gat in de markt ontdekt. De Goorhoeve – nomen est omen – werd erotisch café. Een plek waar alles mocht en niets moest. Waar mannen en vrouwen zich volledig konden laten gaan. En waar Laura louter tevreden klanten uitgeleide deed – soms dus wel 73 op een avond.

De Goorhoeve groeide en groeide en werd zelfs het epicentrum van de Vlaamse polderporno. Er werden films opgenomen waarin Laura veel méér dan het achterste van haar tong liet zien en een deel van de clientèle en het barpersoneel had opvallend weinig aansporing nodig om de cast te completeren. Op een gegeven

moment stond De Goorhoeve, stevig verankerd boven het water waarin de forellen hom en kuit uitwisselden, zo'n zeven dagen per week te schudden van de erotische spanning. Niets moest, zagezegd, maar (bijna) alles gebeurde.

Welhaast als in een parallel universum was er ook sprake van een totaal ándere Laura dan de sexpoes van De Goorhoeve. Ver van het amechtige gehijg en de bronstige oerkreten was er de bijna serene stilte waarin Laura zich als liefhebbende moeder kon manifesteren. Door haar verleden als scheikundig ingenieur, waarin ze jarenlang met chemicaliën had gewerkt, had ze altijd in de veronderstelling verkeerd dat ze nooit in verwachting kon raken. Dat dit uiteindelijk toch gebeurde, zal door sommigen wellicht een Godswonder worden genoemd. Na een voorspoedige zwangerschap werd in 2005 dochter Eva geboren, het meest dierbare dat mama Laura naar eigen zeggen ooit is overkomen.

Laura heeft werk en privé altijd strikt gescheiden gehouden. Van wat er in De Goorhoeve gebeurde, heeft kleine Eva vanzelfsprekend niets meegekregen. De Laura die zij kent, is de toegewijde moeder die haar meeneemt naar paardrijles en die samen met haar gedichten voordraagt in de kerk, onder de goedkeurende blikken van mijnheer pastoor.

Filmmaker Peter Blok volgde Laura tijdens een cruciale periode in haar leven. Hij filmde de sluiting van De Goorhoeve, noodzakelijk geworden omdat een nieuwe pachter zich toch weer op de visserij wilde storten, en de ernstig vertraagde opening van haar nieuwe cafeetje Stout!, in het centrum van Turnhout. Tussendoor is te zien hoe Laura en Maurice Nederporno schieten met actrices als Alexis Fox en de gulzige Vienna en wordt ons een kijkje gegund achter de schermen van een erotische beurs. De beelden contrasteren hevig met de scènes waarin Laura zich devoot voorbereid op Eva's Eerste Heilige Communie. Op die momenten doet alleen haar onchristelijk diepe décolleté denken aan de Laura van De Goorhoeve.

‘Laura, een *buiten* gewoon leven, de schaamte voorbij’ is – letterlijk! – een onthullend portret van een vrouw die onder alle omstandigheden zichzelf blijft. Een film die vaak prikkelt en soms ontroert, maar waarom ook af en toe onbedaarlijk kan worden gelachen. Het geeft een goudeerlijke impressie van een vrouw die zich moeiteloos in totaal verschillende milieus kan begeven en de gave heeft door vrijwel iedereen aardig en sympathiek te worden gevonden.

Gewoon, omdat ze dat ook echt *ís*. - *Michiel Blijboom*